

سُورَةُ الطَّلَاقِ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ئەو پەری میهربان و بەزەبی (ناوێکی پیرۆزی خودایە) ئەو پەری بەخشندە (ناوێکی پیرۆزی خودایە)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ يَخِيفُكَ طَه لَا قَتَانَا النِّسَاءُ نَافَرَتْهُ كَانَ فَطَلِقُوهُنَّ ثُمَّ تَهَوَّ طَه لَا قَيَانِبَدَن

لَعَدَّتْهُنَّ لَهُ عِيدُ دِهْيَانِ وَأَحْصُوا وَتَهْمَارُ بَكَنَ الْعِدَّةُ عِيدُهُ كَهَ وَاتَّقُوا وَپَارِئِزْكَارِ بَكَنَ وَبَتْرَسَنَ لَهُ اللَّهُ خُودَايَ

رَبِّكُمْ[ۛ] په روږه ديگارتان ، لَا تُخْرِجُوهُنَّ[ۛ] دهریان مه کهن مِنْ[ۛ] له بیوتهن[ۛ] ماله کانیان وَلَا یُخْرِجَنَّ[ۛ] و با ئه وانیش دهرنه چن إِلَّا[ۛ] مه گهر

اَن ٺهوى ڪه - يٰاَيُّنَ - بِفَاحِشَةٍ ڪاريڪي ڦيڙهه وٺي مُبِينَةً ٺاڻڪرا - بهيڻن (بڪهن) وَتِلْكَ وٺهه وهش حُدُودُ سنووره ڪاڻي اللّٰهُ خودا يه

وَمَنْ وَهَرَكه سَیَّ **یَتَعَدَّ** ببه زینئ **حُدُودَ** سنوره کانی **اللَّهِ** خودا **فَقَدْ** ئه وه به دُنْیایی و به ته حقیق **ظَلَمَ** سته م و زولمی کردوه له

نَفْسُهُ خَوَى ، لَا تَدْرِي تَوَ نَازَانِي لَعَلَّ بِهِ لَكَوُ اللَّهُ خُودَا يُحَدِّثُ وَابْكَاتُ - بَعْدَ پَاشِ ذَٰلِكَ نَهَوَهُ أَمْرًا شَتِيك - رُوبَدَات (۱)

فَإِذَا جَا كَاتِكَ بَلَّغَنَ (ثافره ته كان) گه شتنه أَجْلُهُنَّ ماوه دياريكراوه كه يان فَاَمْسُكُوهُنَّ ئه وه رايانگرن و بيانهيئنه وه مَعْرُوفَ به باشي

اَوْ يَنْ فَارِقُوهُمْ لِيَنْ جِیَا بِنَبْهَوَه بِمَعْرُوفٍ بِه بَاشِی وَاَشْهَدُوا وَبَكْنَه شَایِهَتْ ذَوِیْ دَو (کَهِسِ) خَاوَهن عَدْلِ دَادِپَرُوهرِی

مَنْكُمْ لَهْ خَوْتَانِ وَأَقِيمُوا - الشَّهَادَةَ وَشَايَه تِيه كِه - بَه رِيكِي ئَه نِجَام بَدَن لِّلَّهِ بُو خُودَا ، ذَلِكُمْ ئَهْوَه يَه يُوْعُظُ ئَامُوزْگَارِي دَه كَرِيْت

بِهٖ یَّی مَن کِه سَیِّکَ کَانَ - یُؤْمِنُ بَرَوای - بَیوِیْتِ بِاللَّهِ بَه خُودَا وَالْیَوْمِ وَ رَوْزِی الْآخِرِ دَوای وَمَن وَ هِه رِکِه سَیِّ

یَقِ پارِزکاری بکاو بترسیت له **اللہ** خدا **يَجْعَل** (ئەوہ خودا) دادەنئیت **لە** بوی **مَخْرَجًا** دەروویەک (دەرچەبەک) (۲)

وَبِرِزْقِهِۦ ۖ وَرِزْقُ وَبُرْئِي دِوَدَات مِّنْ لَّهٗ حَيْثُ لَا يَهَكُ وَبِهٖ جُورِيک لَا یَحْتَسِبُ خه یالی بو نه چوو ییت وَمِنْ و هه رکهس

پشت ببهستی و خو بسپری **عَلَى** به **اللّٰه** خودا **فَهُوَ** ئه وه خودا **حَسْبُهُ** به سیه تی ، **إِنَّ** به دنیای **اللّٰه** خودا **بِالْغ** -

اُمِرِه کاری - ئه نجامدراوه قَدْ به دلنیا یی و به ته حقیق جَعَلَ - اللهُ خودا لِكُلِّ بۆ هه موو شَيْءٍ شتێک

قَدْراً ئه ندازه و بریکی -داناوه (۳) وَاللَّائِي و ئه و ئافره تانه ی یَسْنَن بئ ئومید بوینه مِّنْ له الْمَحِیضِ حه یز مِّنْ له

نَسَائِكُمْ ژنه کانتان إِن ئه گهر اَرْتَبُم گومان تانکرد و دُنیا نه بوون فَعِدَّتِهْن ئه وه عیدده یان ثَلَاثَةُ سَيِّ أَشْهُرٍ مانگه وَاللَّائِي وه ئه وانه ی

لَمْ يَحْضَنْ حه یزبان نه کردوه وَأُولَاتُ و ئه وانه شی خاوهن الْأَحْمَالِ سکپینه (دووگیانن) أَجْلُهْن کاتی دیاریکراویان ئه وه یه أَن که

يَضَعَنَّ دانین حَمْلُهْن سکه کانیا و مَن وه هرکه سی یَتَّى پارێزکاریت و بترسی له اللَّهِ خُودا یَجْعَل (ئه وه خودا) دابین ده کات لَهُ بؤی

مِّنْ له أَمْرِهِ کاره که ی یُسْرًا ئاسانیه ک (۴) ذَلِكَ ئه وه أَمْرُ فەرمانی اللَّهِ خُودایه أَنَزَلَهُ دایبه زاندووه إِلَيْكُمْ بۆتان

و مَن وه هر که سیك یَتَّى پارێزکاری بکات و بترسی له اللَّهِ خُودا یُکْفِر (ئه وه خودا) چاوپۆشی- عَنْهُ لئ- ده کات سَيِّئَاتِهِ له خرابه کانی

وَيُعْظِمُ و گه وره و زیاد ده کات لَهُ بؤی أَجْرًا پاداشت (۵) أَسْكِنُوهُنَّ نیشته جییان بکه ن مِّنْ له حَيْثُ هه رشوینئ

سَكَنَتْ (خۆتان) نیشته جیی بوون مِّنْ له وه ی وَجَدِكُمْ ده ستانکه وتووه وَلَا تُضَارُّوهُنَّ و زه ره ریان لیمه ده ن لِتُضَيِّقُوا تا ته نگ بکه ن

عَلَيْهِنَّ له سه ریان وَإِنْ و ئه گهر كُنَّ ئه وان أُولَاتِ خاوهنی حَمَلٍ سکپری بوون فَأَنْفِقُوا ئه وه مه سرف بکه ن عَلَيْنَّ لَیْان

حَتَّى هه تاکوو يَضَعَنَّ داده نین حَمْلُهْن سکه کانیا فَإِنْ جا ئه گهر أَرْضَعْنَ (مناله کانیا ن) شیردا لَكُمْ بۆتان فَأَتُوهُنَّ ئه وه بیانده نی

أَجُورَهُنَّ پاداشتی خویان وَأَتَمُّوْا و فەرمان بکه ن بَيْنَكُمْ له نیو خۆتاندا بِمَعْرُوفٍ به چاکه یه ک وَإِنْ و ئه گهر

تَعَاَسَرْتُمْ زه حمه تی که وته نیوانتان و ناکوک بوون فَسَرِّضْ لَهُ ئه وه- أُخْرَى ئافره تیکی تر -شیری پیده دات (۶)

لِيُنْفِقَ با مه سرف بکات ذُو سَعَةٍ خاوهن هه بوونی (ده و له مه نده) مِّنْ له سَعَتِهِ هه بونیه که ی و مَن و ئه وه ی قُدْرَ ته نگراوه

عَلَيْهِ له سه ری رِزْقُهُ بژیویه که ی فَلْيُنْفِقْ با مه سرف بکا مِمَّا له وه ی آتَاهُ پیداووه اللَّهُ خُودا لَا يُكَلِّفُ -

اللَّهُ خُودا -ئهرک ناخاته سه ر نَفْسًا هیچ که سیك إِلَّا ته نها مَا ئه وه نده (نه بی که) آتَاهَا پیداووه سَيَجْعَلُ به دُنیا یی- اللَّهُ خُودا

بَعْدَ پاش عُسْرِ (هه ر) زه حمه تیه ک یُسْرًا ئاسانیه ک -دیئئ (۷) وَكَأَيِّنْ چه نده ها مِّنْ قَرْيَةٍ دِيْهَات عَتَتْ یاخی بوون عَنْ له

أَمْرٍ فەرمانی رَبِّهَا په روه ردگاریان وَرُسُلِهِ وپیغه مبه رانی فَخَاسَبْنَاهَا ئه وه بوو پرسینه وه مان له گه ل کردن حِسَابًا پرسینه وه

شَدِيدًا زُور تَوَوْنِد وَعَذَّبْنَاهَا وَعَذَابُهَا وَ عَذَابُ عَذَابًا عه زاب و ئەشکه نجه ماندان عَذَابًا عه زاب و ئەشکه نجه یه کی

نُكْرًا زُور سهخت و دژوار (شتی و نه بئیرابیت). (۸) فَذَاقَتْ ئەوسا چه شتی وَبَالَ ثُوبَالِي أَمْرَهَا کاره کانی وَكَانَ وه-

عَاقِبَةُ سه ره نه نجامی أَمْرَهَا کاره کانی خُسْرًا زیان و خه ساره تمه نندی (-بوو) (۹) أَعَدَّ - اللَّهُ خودا - ئاماده ی کردوه هُم بُوَیَان

عَذَابًا عه زاب و ئەشکه نجه یه کی شَدِيدًا زُور تَوَوْنِد ، فَاتَّقُوا ئیتیر پارێزکارین و بترسن له اللَّهُ خودا يَا ئەي أُولِي خاوهن

الْأَلْبَابِ عه قل و هۆشه کان الَّذِينَ ئەوانه ی آمَنُوا بروتان هیناوه قَدْ ئەوه ته أَنْزَلَ - اللَّهُ خودا - دایبه زاندووه إِلَيْكُمْ بۆتان

ذِكْرًا یادکه ره وه یه ک (که قورئانه) (۱۰) رَسُولًا پینگه مبه رێک يَتْلُو ده خوێنته وه عَلَيْكُمْ به سه رتاندای آیَاتٍ به لگه و و ئایاته کانی

اللَّهُ خودا مُبَيِّنَاتٍ دیار و روونکه ره وه ن لِيُخْرِجَ تا ده ریئێ الَّذِينَ ئەوانه ی آمَنُوا بروایان هیناوه وَعَمِلُوا و کردوویانه

الصَّالِحَاتِ کاره چاکه کان مِنْ لَهُ الظُّلُمَاتِ تاریکی یه کان إِلَى بُو النُّورِ رۆنایی ، وَمَنْ و هه رکه سی یُؤْمِنُ بروا بیئێ بِاللَّهِ به خودا

وَيَعْمَلْ و بکات صَالِحًا چاکي يَدْخُلْهُ ئەوه دایخاته جَنَاتٍ باخاتیك تَجْرِي تیده په ری مِنْ لَهُ تَحْتَهَا ژیریدا الْأَنْهَارُ روباره کان

خَالِدِينَ هه تاهه تاین فِيهَا تیایدان أَبَدًا به نه براوه یی ، قَدْ به دنیایی و به ته حقیق أَحْسَنَ - اللَّهُ خودا (-زۆرباشی کرد) لَهُ بُوِي

رِزْقًا رِزق و بۆتویه که ی (۱۱) اللَّهُ الَّذِي ئەو خودایه ی خَلَقَ خولقاندوویه تی سَبْعَ حهوت سَمَآوَاتٍ ئاسمانان وَمِنْ وَ لَهُ

الْأَرْضِ زه ویش مِثْلَهُنَّ وه کوو ئەوان يَنْزِلُ داده به زیت الْأَمْرِ بپیار و فه رمان يَبْنِيْنَّ له نیوانیان لِتَعْلَمُوا تا کوو بزانیان

أَنَّ که به دنیایی اللَّهُ خودا عَلَى له سه ر كُلِّ هه موو شَيْءٍ شتیك قَدِيرٌ تواناداره وَأَنَّ و بیگومان اللَّهُ خودا

قَدْ أَحَاطَ (دهوری-) بِكُلِّ هه موو شَيْءٍ شتیك (-داوه) عَلِمًا به زانیان و عیلمی (۱۲)

